

er gaaet noget ned; men det er nu ikke saa betydeligt, at jeg mener, det kan veje op imod den større Købeevne. Kronen nu har. Jeg ved meget vel, at der indvendes dette, at Brændselet midlertidig er steget i Pris, og det er jo ogsaa rigtigt; men jeg er nu ikke, saaledes som den ærede sidste Taler, overbevist om, at ikke en Del allerede har forsynet sig, i hvert Fald for en 2—3 Maa-neder. De kan jo ikke vente indtil Slutningen af Oktober eller November med at købe Brændsel. Det er dog notorisk, at i hvert Fald de fleste har begyndt at fyre inden denne Tid. Men saa vil jeg yderligere oplyse, at i hvert Tilfælde mange Kommuner endnu ikke har forhøjet Priserne paa Koks, og for Byernes Vedkommende er Koks det mest anvendelige Brændsel.

Den ærede sidste Taler mente, at Kommunernes Budgetter ikke blev berørt af Loven, for den Udgift havde man nok i Forvejen tænkt paa. Det er ikke rigtigt. I mange Kommuner, f. Eks. i den Kommune, jeg hører til, har vi ikke opført noget til ekstraordinær Brændselshjælp. Det er jo meget almindeligt, at man i Rigsdagen vedtager Love og oversender dem til Kommunerne med den Besked: Saa meget koster de — men glemmer at anvise de Beløb, Kommunerne skal bruge ved Lovens Gennemførelse. Det kan jo dog ikke nytte noget, at man stadig væk taler om Besparelser og, naar man saa som her staar overfor en ekstraordinær Udgift, siger: Netop dér kan vi ikke spare. Saa kommer det Spørgsmaal frem, *hvor* vi da kan spare. Indtægterne gaar alle Vegne ned, for industridrivende, handlende, Landbrugere o. s. v., alle har de i mange Tilfælde meget svært ved at betale deres Skatter. Vi ved meget vel alle sammen, hvor høje Skatterne er i Kommunerne, og vi ved sikkert ogsaa nok, at i hvert Tilfælde i de større Kommuner er der ikke faa Skatterestanter, og de bliver flere og flere, efterhaanden som Tiden skrider frem; saa man skal være noget var-som med at belaste Kommunernes Budgetter alt for stærkt, i hvert Tilfælde ikke gerne med ekstraordinære Udgifter, som man ikke paa Forhaand er belavet paa.

Den højtærede Indenrigsminister siger jo nok, at her staar Kommunerne frit overfor, hvorvidt de vil benytte Loven eller ikke; det er i Virkeligheden kun en Bemyndigelse, de faar. Men Forholdet bliver alligevel det, at Kommunerne nødvendigvis maa sige, at naar Loven er vedtaget, er det ogsaa en Forudsætning, at den skal benyttes; og saa henviser man til de mange Steder, hvor Loven bliver benyttet, og

Følgen bliver da den, at de allerfleste Kommuner i Realiteten bliver nødt til at benytte den. Saaledes er det jo ogsaa gaaet, efter hvad den højtærede Minister oplyste: nu bruges Loven af 1327 Kommuner imod første Gang 1230 Kommuner, saa vidt jeg lagde Mærke til. Men det er jo ikke nogen lille Udgift, vi maa ud med; vi betaler noget over halvanden Million Kroner, og jeg tror, som sagt, ikke, at Kommunerne i al Almindelighed er indstillet paa denne ekstraordinære Udgift. Saaledes er den ikke opført paa Budgettet i den Kommune, jeg kommer fra; men det er, vil jeg antage, Tilfældet i den Kommune, den ærede sidste Taler kommer fra; det synes, at man har været saa letsindig at sige, at man ganske rolig kunde begynde paa Uddelingen, Loven kom nok.

Endelig siges det, at de gamle venter paa denne Hjælp. Det er ogsaa meget muligt, at de gør det; og det er det farlige ved at vedtage saadanne ekstraordinære Forslag, at de vil være meget vanskelige at komme af med, de vil stadig komme igen. Men jeg tror alligevel, jeg vil sige, at det ikke har været Forudsætningen, da der første Gang kom Forslag om en saadan Brændselshjælp, at den skulde være permanent. Jeg tror, Meningens var, at den skulde til for at overvinde vanskeligere Tider, og naar man saa kom ind i bedre Tider eller i Tider, som var daarligere for dem, der skal betale, skulde man ophæve den. Nu mener jeg, at vi er kommet ind i en økonomisk daarlig Tid, hvor de, der skal betale, har ondt ved at skaffe Midler til deres Skatter og ordinære Udgifter til Veje, og derfor maa man spare, hvor det er muligt, og spare paa de ekstraordinære Udgifter.

Jeg er ikke ganske overbevist om, at denne Brændselslov er saa stærkt paakrævet som hævdet baade af den højtærede Indenrigsminister og den ærede sidste Taler. Nu vil Lovforslaget imidlertid blive henvist til et Udvalg, og saa kan vi jo forhandle om det og se, hvor meget eller hvor lidt der kan komme ud deraf.

Jeppesen (Drusebjerg): Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Fremme med den Begrundelse, jeg gav under Behandlingen af det forrige Lovforslag, og ganske særlig under Hensyn til de stigende Brændselspriser. Den ærede foregaaende Taler (J. Chr. Møller) nævnte, at Aldersrentenydere sikkert havde raadet Bod derpaa ved, at de allerede havde indkøbt Brændsel. Jeg tror ikke, den ærede Taler har Ret, thi de